

Formacja w rodzinie

„(...) nie chodzi tylko o to, ażeby wychowanie religijno-moralne powierzać Kościołowi, ale żeby wspólnie z nim wychowywać. Więcej jeszcze, chodzi o to, ażeby rodzina wychowująca czyniła to w Kościele, biorąc w ten sposób udział w życiu i misji Kościoła”.

JAN PAWEŁ II, *List do rodzin „Gratissimam sane”*, nr 16.

Rodzina jest pierwszą szkołą nie tylko w zakresie nauki podstawowych czynności życiowych, ale także w obszarze duchowym. Rodzice poświęcają dużo czasu, aby uczyć swoje dziecko kolejnych umiejętności, zgodnych z jego rozwojem psychofizycznym, ciesząc się z postępów w nauce swojego potomstwa. Równie ważna jest przestrzeń jego rozwoju duchowego. A zatem niezbędna jest również formacja duchowa dziecka do budowania żywej relacji z Panem Bogiem. Dokonuje się ona w naturalny sposób poprzez formację i życie wiarą całej rodziny.

Formacja chrześcijańska jest wielowymiarowa i obejmuje różne sfery życia człowieka, takie jak:

- intelektualne poznawanie Pana Boga i religii dzięki lekturze Pisma Świętego, zapoznanie się z nauczaniem Kościoła przez czytanie dokumentów Kościoła, katechizmu, lektury religijnej, zapoznanie się z tradycją religijną i historią Kościoła, a także dyskusje i rozmowy na tematy religijne, katechezę rodzinną, parafialną i szkolną;
- formacja duchowa dokonująca się przez modlitwę, systematyczne uczestnictwo w sakramentach – szczególnie w Eucharystii, sakramencie pokuty; przez rekolekcje, kierownictwo duchowe;
- formacja apostołska, która motywuje do dawania świadectwa o Panu Bogu i Jego działaniu w życiu człowieka;
- formacja ludzka, która jest rozwojem moralnym i wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka.

Każdy z nas jest odpowiedzialny za taką formację w stosunku do samego siebie, swoich dzieci i najbliższych.

ZADANIE

- W tym tygodniu zadбай o jeden nowy element własnej formacji chrześcijańskiej oraz zaproponuj jakąś formę pogłębienia wiary swoim najbliższym.